

Φθιώτιδος Συμεών: «Το μόνο σημείο ασφαλούς αναφοράς είναι ο Χριστός»

[Μητροπολιτικό Έργο](#) / [Ι.Μ. Φθιώτιδος](#)



Στην όμορφη παραθαλάσσια Αρκίτσα και στο ομώνυμο λιμάνι που ενώνει την θάλασσα του Μαλιακού με τον Ευβοϊκό Κόλπο και το Αιγαίο ιερούργησε σήμερα Κυριακή 10 Αυγούστου 2025 μετά την εορτή της Θείας Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Χριστού, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών.

Από τον ενοριακό Ναό του Αγίου Γεωργίου Αρκίτσας, οι Ιερές Ακολουθίες μεταδόθηκαν απευθείας από τηλεοράσεως, ραδιοφώνου και διαδικτύου.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών χαρακτηριστικά ετόνισε:

«Την προηγούμενη Κυριακή είδαμε τον Κύριό μας Ιησού Χριστό να χορταίνει χιλιάδες ανθρώπους με μόλις πέντε ψωμιά και δύο ψάρια, όχι μόνο για να

φανερώσει το μεγαλείο της αγάπης Του, όχι μόνο για να φανερώσει το μεγαλείο της δύναμης Του, όχι μόνο για να φανερώσει ότι για το Θεό είναι τα πάντα δυνατά, αλλά κυρίως για να φανερώσει στους ανθρώπους ότι όταν οι άνθρωποι είναι «επί το αυτό», όταν οι άνθρωποι είναι δίπλα στον Χριστό, όταν οι άνθρωποι είναι ενωμένοι με τον Χριστό, μπορούν να χορτάσουν ακόμη και με τα λίγα αρκεί να είναι γεμάτοι από αγάπη και ενότητα μεταξύ τους, αρκεί να είναι μαζί, μία κοινότητα, μία οικογένεια και τότε φτάνουν τα πάντα για όλους. Μετά λοιπόν από αυτό το θαύμα που θα περίμενε κανείς από τη λογική σειρά των πραγμάτων να προκαλέσει και προκάλεσε έναν θαυμασμό, έναν ενθουσιασμό, μία βεβαιότητα στο λαό ότι αυτός ο οποίος δίδαξε πάνω στο Όρος, αυτός ο οποίος πραγματοποίησε αυτό το θαύμα, ο Κύριος μας Ιησούς Χριστός δηλαδή, μπορεί να λύσει κάθε πρόβλημα, μπορεί να λύσει τα κοινωνικά προβλήματα των ανθρώπων, μπορεί να λύσει τα οικονομικά προβλήματα των ανθρώπων, μπορεί να λύσει κάθε επίγεια δυσκολία. Μεγάλος πειρασμός αυτός όχι για τον Θεό, αλλά για τον άνθρωπο. Μεγάλος πειρασμός για τους ίδιους τους μαθητές του Χριστού, γι' αυτούς που του ζήτησαν την άδεια να πάνε να ψωνίσουν και να φέρουν πράγματα για να φτάσουν στους ανθρώπους κι ο Χριστός τους είπε μείνετε εδώ και με τον θαυμαστό τρόπο του πολλαπλασιασμού των άρτων και των ιχθύων, χόρτασε τους πάντες.

Και ποια είναι η απάντηση του Χριστού απέναντι σε αυτή την ατμόσφαιρα που δημιουργείται του απόλυτου ενθουσιασμού που οι άνθρωποι είναι έτοιμοι να Τον λατρεύουν ως επίγειο Μεσσία που μπορεί να θεραπεύσει τα πάντα, που μπορεί να λύσει τα πάντα, που μπορεί να προστατεύσει τον άνθρωπο από κάθε δυσκολία;

Η απάντηση είναι, ο μεν Χριστός αποσύρεται εις το Όρος για να προσευχηθεί. Ο Χριστός φεύγει κατά μόνας για να προσευχηθεί για να φανερώσει σε κάθε άνθρωπο ότι όσες επιτυχίες και αν έχουμε στη ζωή μας, όσα πράγματα και αν κατορθώσουμε, όσο και αν προχωρήσουμε στη ζωή μας και κάνουμε πρόοδο και μπορούμε να δώσουμε την εντύπωση ότι είμαστε πολύ δυνατοί για να αντιμετωπίσουμε τα πάντα, να καταφεύγουμε πάντα στην προσευχή, γιατί η προσευχή μας προστατεύει από την οίηση, από την έπαρση, από την αλαζονεία. Η προσευχή μας υπενθυμίζει, ότι έχουμε αναφορά στον Θεό και ότι κι αν καταφέρουμε σε αυτόν το οφείλουμε.

Από τη μία λοιπόν ο Χριστός πορεύεται για προσευχή κι από την άλλη οι μαθητές μένουν μόνοι και εκεί και βιώνουν πειρασμούς, βιώνουν τον κίνδυνο. Βλέπουν μία αγριεμένη θάλασσα να κινδυνεύει να τους πνίξει και αυτοί να είναι μόνοι, βλέπουν να χάνονται, αισθάνονται ότι ο Χριστός τους εγκατέλειψε, τους πιάνει φόβος και πανικός, γιατί ο πειρασμός είναι πολλές φορές ωφέλιμος προκειμένου ο άνθρωπος

να προσγειωθεί στην πραγματικότητα, προκειμένου να αξιολογεί σωστά τα πράγματα, προκειμένου να μην βρίσκεται σε νέφη φαντασιών ή ψευδαισθήσεων και αυτό βιώνουν οι Μαθητές του Χριστού : να μην τους μπει ο λογισμός ότι είναι κοντά σε έναν παντοδύναμο ηγέτη που δίπλα του μπορούν να λύσουν τα πάντα, να καταφέρουν τα πάντα, να κατορθώσουν τα πάντα, ζουν αυτό που οι Πατέρες της Εκκλησίας ονομάζουν «θεοεγκατάλειψη», μία προσωρινή αφαίρεση της χάριτος, προκειμένου άνθρωπος να την αναζητήσει ακόμη πιο γνήσια και πιο αυθεντικά και αυτήν την αναζήτηση την εκφράζει έντονα ο Απόστολος Πέτρος.

Κατεβαίνει ο Χριστός από την προσευχή και ο Χριστός περπατά πάνω στα κύματα, περπατά πάνω στη θάλασσα, οι Μαθητές νομίζουν ότι βλέπουν κάποιο φάντασμα μέσα στην απελπισία τους, μέσα στην ταραχή τους, μέσα στην αναμονή τους. Κι ο Πέτρος, ο παντοτινός ζηλωτής εκφραστής της αναζήτησης του Θεού, θέλει να βαδίσει και αυτός πάνω στα κύματα για να πορευθεί να συναντήσει το Χριστό, για να ησυχάσει η καρδιά η δική του και να ησυχάσει η καρδιά των μαθητών και κυρίως γιατί, κατανόησε ο Πέτρος ότι τελικά το πρόσωπο του Χριστού, είναι αυτό το οποίο γαληνεύει ηρεμεί και θεραπεύει και όχι τα εντυπωσιακά θαύματα ή η επίλυση κοινωνικών ή άλλων προβλημάτων»

Ολοκληρώνοντας το κήρυγμά του ο κ. Συμεών τόνισε: «Η ζωή μας είναι εξαρτημένη από ανθρώπινες καταστάσεις και απρόοπτες συνθήκες. Μέσα λοιπόν σε αυτήν την αβεβαιότητα, μέσα σε αυτήν την ανασφάλεια, μέσα σε αυτήν αιωρούμενη ατμόσφαιρα το μόνο σημείο ασφαλούς αναφοράς είναι ο Χριστός. Είναι η προσήλωση μας στο Χριστό και η αύξηση της πίστης μας και η εμπιστοσύνη μας στο πρόσωπό Του. Να μην χάνουμε ποτέ την βεβαιότητα από μέσα μας ότι ο Χριστός μας αγαπά κι ο Χριστός την κατάλληλη ώρα και την κατάλληλη στιγμή δεν θα μας εγκαταλείψει αλλά θα μας απλώσει το χέρι όπως το άπλωσε στον Πέτρο, για να περπατήσουμε και εμείς πάνω στα κύματα, πάνω στη θάλασσα, πάνω στα κάρβουνα που καίνε, πάνω στη φωτιά στην κυριολεξία γιατί η ζωή μας ολόκληρη είναι μία φωτιά, μία πυρακτωμένη ατμόσφαιρα πάνω στην οποία βαδίζουμε.

Να μην χάνουμε την εμπιστοσύνη μας στον Χριστό, να αποθέτουμε εκεί την ελπίδα μας και με τας πρεσβείαις της Υπεραγίας Θεοτόκου, την οποία ιδιαίτερα επικαλούμαστε αυτήν την περίοδο, να αναφωνούμε προς αυτήν και δι' αυτής προς τον Χριστό «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδαν μου εἰς σὲ ἀνατίθημι».

Προ της απολύσεως ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών εν πληθούση εκκλησία, παρουσίασε και εγκατέστησε το νέο Εφημέριο και Προϊστάμενο του Ιερού Ναού, Πανοσιολ. Αρχιμ. π. Ευσέβιο Τέλειο, κληρικό προερχόμενο από την Ιερά Μητρόπολη Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας, ο οποίος έλκει την καταγωγή του από την

Αρκίτσα, ευχαριστώντας τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Βεροίας κ. Παντελεήμονα για την ευλογία της μεταθέσεως, ευχόμενος στον π. Ευσέβιο να είναι άξιος πατέρας και ποιμένας της Ενορίας και ενός ευλογημένου λαού στην καρδιά της ιστορικής και νευραλγικής Λοκρίδος.

Ο κ. Συμεών όμως επεφύλαξε και ένα ακόμη δώρο για την Ενορία, καθώς αυτή την ημέρα της εγκαθιδρύσεως του νέου Εφημερίου στην Ενορία, επέλεξε να τιμήσει και τον πανάξιο προκάτοχό του και Πρόεδρο του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου της Ενορίας, τον σεβαστό γέροντα Πρωτ. π. Λάμπρο Λάμπρου.

Ο Σεβασμιώτατος απένειμε στον π. Λάμπρο την ύψιστη για κληρικούς τιμή της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος, το Μετάλλιο του Οσίου Βησσαρίωνος του Αγαθωνίτου, μετά σχετικού πιττακίου, το περιεχόμενο του οποίου εις ένδειξη τιμής το ανέγνωσε ο ίδιος ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών και επισφραγίστηκε με την ιαχή του λαού «Άξιος» προς τον π. Λάμπρο.

Τέλος, ο π. Λάμπρος με ιδιαίτερη συγκίνηση προσεφώνησε τον Σεβασμιώτατο κ. Συμεών και υικώς και με ευγνωμοσύνη τον ευχαρίστησε για όλη την πατρική του στήριξη, τον σεβασμό και την αγάπη από την πρώτη ημέρα της Ενθρονίσεώς του, τόσο προς το πρόσωπό του όσο και προς όλο το πλήρωμα της Ενορίας, ενώ με φιλάδελφα λόγια αγάπης καλωσόρισε το νέο Εφημέριο π. Ευσέβιο στην Ενορία της γενέτειράς του.

Στην Αρχιερατική Θεία Λειτουργία μεταξύ των πιστών και των παραθεριστών παραβρέθηκαν: ο Δήμαρχος Λοκρών κ. Αθανάσιος Ζεκεντές με Αντιδημάρχους και μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Λοκρών, ο Πρόεδρος της τοπικής Κοινότητας Αρκίτσας κ. Ανάργυρος Μοδιάτης, καθώς και εκπρόσωποι του Στρατού και των Σωμάτων Ασφαλείας και άλλων φορέων και συλλόγων του τόπου.

